

търговията и да се постанови, че Сърбия не може да въвежда, каквото и да било транзитно право.

Графъ Лонан казва, че той е прѣдварилъ английски пълномощникъ и че съ съгласието на своите австрийски и френски събратия е приготвилъ слѣдующето прѣложение:

„До заключението на нови спогодби нищо отъ сегашните търговски отношения на Сърбия към другите страни не ще се измѣнува въ тая държава и никакво транзитно право не ще се взема въ Сърбия отъ стоките, които се прѣнасят прѣз тая страна.

Прѣимуществата и привилегиите на чуждеземните подданици, както и съдебните и покровителствените консулски права, ще си останатъ въ същата сила, която сѫ имали до днесъ, и не ще могатъ да се измѣняватъ иначе, освѣнъ съ съгласието на двѣте страни“.

Прѣдсѣдателя намира, че споредъ общото право никаква областъ съ отдѣлението си отъ една държава не може да се освободи отъ трактатите, на която е била до тогава подчинена. Това е единъ очевиденъ принципъ отъ международното право и конгреса не може, освѣнъ да го повтори.

Прѣложението на Графа Лонан се прие съ това само ограничение, прѣложено отъ Графа Шувалова, че подробностите на редакцията пакъ ще се прѣгледатъ.

Конгреса продължава разглеждането на членъ III, който се касае до границата на Сърбия, и прѣдсѣдателя исказва мисълъ, че туй опрѣдѣление на границата трѣба да стане отъ особенна комисия.

Баронъ Хаймерле прѣлага по тая часть слѣдующий проектъ:

„Сърбия получава териториално увеличение.

Точното опрѣдѣление на границите като не може да стане въ пълниятъ съставъ на Конгреса, съ тая работа ще се натовари особенна комисия, въ която ще влѣзе по единъ пълномощникъ за всяка сила и която ще представи на конгреса едно начертание на границите“.

Графъ Шуваловъ приема прѣложението за особенна комисия.

Мехмедъ Али паша иска да напомни съображенията, които бѣ прочелъ въ постѣдното засѣдание на конгреса, и да посочи на голѣмитѣ турски интереси въ начертанието на границите, нѣ прѣдсѣдателя наляга да се състави особенна ком-